

Goed Nieuwsbrief

Nr. 59

september 2017

De Goed Nieuwsbrief is een uitgave van Roelof Tichelaar en heeft als doelstelling:

- de verspreiding van christelijke spiritualiteit
- het informeren over geestelijke hulpverlening en weerbaarheid
- het aankondigen van nieuwe ontwikkelingen, lezingen en boeken

Voor meer informatie op internet: www.roeloftichelaar.nl en www.weerbaarheidstrainer.nl

Heeft u deze Goed Nieuwsbrief van iemand anders doorgestuurd gekregen en wilt u deze in de toekomst ook zelf ontvangen, of stelt u de ontvangst niet op prijs, stuurt u dan een email naar: info@roeloftichelaar.nl.

U kunt ook schrijven naar: Schutstraat 112, 7901 EH Hoogeveen.

Het overnemen van de inhoud mag, maar dan graag met bronvermelding.

Kent u mensen die mogelijk geïnteresseerd zijn in deze Goed Nieuwsbrief, stuurt u hem gerust door!

De Goed Nieuwsbrief is en blijft natuurlijk gratis. Een vrijwillige donatie is echter van harte welkom.

Dat kan op bankrekeningnummer (IBAN:;) NL28INGB0749790989 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. R. Tichelaar te Hoogeveen, onder vermelding van 'gift'.

Inhoud:

Beste mensen	2
Kleur bekennen	3
Aankondiging Themadag Spirituele weerbaarheid	6
Inspiratie	7
Gebed	7

Beste mensen

Hartelijk welkom in deze 59^e Goed Nieuwsbrief.

In deze nieuwsbrief sta ik stil bij de manier waarop we iets van Gods Geest kunnen doorgeven aan onze medemensen. Door authentiek te zijn komt jouw ware kleur aan het licht. Je laat daarmee iets van je ware zelf zien. Vandaar de titel van het artikel in deze editie: 'Kleur bekennen'.

Daar is moed voor nodig, want door authentiek te zijn moet je soms ook offers brengen. Het kan op weerstand stuiten omdat het anderen niet altijd goed uitkomt. En toch vraagt God van ons dat we echt, authentiek zijn.

Jezus zei: *"Jullie zijn het zout van de aarde."* (Mattheüs 5:13)

Als het zout zijn smaak verliest, hoe moet het eten dan op smaak worden gebracht? We zijn een belangrijk ingrediënt in het wonder van het goddelijk verlossingsplan, een ieder op zijn of haar eigen manier. De één in het groot, de ander in het klein. En juist degene die groot in het kleine kan zijn, is een waardevol instrument van God.

Behalve een smaakmaker, is zout er ook voor bedoeld om bederf tegen te gaan.

De oorspronkelijke boodschap van Jezus staat immers voortdurend bloot aan de tand des tijds, maar ook aan de tijdgeest die ons alledaagse leven voortdurend doordrenkt. Ook daarin hebben we dus een belangrijke taak: om als zout van de aarde het bederf van de oorspronkelijke boodschap tegen te gaan. We moeten bewust voor God kiezen, wat automatisch betekent dat we niet met de brede stroom van de wereld mee kunnen gaan.

Dit gaat alleen als we ons daadwerkelijk laten

leiden door God en Zijn engelen.

Zij helpen ons niet alleen onze unieke talenten te ontdekken, ze geven ons ook de kracht en leiding om ermee te gaan werken.

En wat onze talenten betreft: die moeten we niet in het opzienbarende en grote zoeken, maar juist in het kleine en (meestal) onopvallende. Het is aan ons om onze ziel door Gods licht te laten vervullen en de diepte in te gaan door ons te laten omvormen. God zorgt er wel voor dat het de breedte in gaat, mocht dat nodig zijn. Dat is niet aan ons.

Overgave en de bereidheid te gaan zijn de voorwaarden waaraan wij moeten voldoen.

Ik wens u veel leesplezier en inspiratie toe.

Roelof Tichelaar

Kleur bekennen

Een goede vriend van ons is leraar in het middelbaar beroepsonderwijs. Hij is meer dan gewoon maar een leraar; hij is ook degene bij wie de leerlingen zich veilig voelen en daarom komen ze juist vaak naar hem toe als er iets in hun privéleven speelt waarvan ze het moeilijk vinden er met iemand over te praten. Hij doet net even meer dan wat als leraar van hem gevraagd wordt. Ook in zijn lessen komen vaak levensvragen aan de orde die bij zijn leerlingen actueel zijn, ongeacht het onderwerp.

Dit is een enorme toegevoegde waarde voor zowel de leerlingen als de school.

Onlangs kwam er een leerlinge naar hem toe, die overigens al wat extra professionele hulp kreeg, met een droom die ze inmiddels al een paar keer had gehad. Toen hij deze droom hoorde, bekwam hem het gevoel dat hier meer speelde dan slechts een droom.

Hij vroeg haar of ze misschien de zin van haar leven niet meer zag zitten. Ze schrok en barste in tranen los, het klopte precies maar ze had daar nog met niemand over durven spreken. Hij wist dat ze streng christelijk was opgevoed, dus ging het gesprek ook in die richting.

Hij noemde ook een boekje dat ik heb geschreven: *'Er is een uitweg - alternatief voor de zelfgekozen dood'*.

'Als je daar interesse voor hebt en die wil lezen, wil ik die wel voor jou meenemen,' zei hij. En zo gebeurde het. Hij vroeg me of ik een exemplaar voor hem had, waarna hij het boekje aan deze leerling gaf. Ze was daar zichtbaar heel blij mee.

Al diezelfde avond kreeg hij een bericht van haar dat ze het boekje in één adem had uitgelezen en dat het haar nu al had geholpen. Zelfs haar ouders merkten diezelfde avond al een verandering bij haar. 'Je straalt helemaal en kijkt weer eens blij uit je ogen,' had haar moeder gezegd.

Ze ging anders naar de dingen in het leven kijken en daarmee heeft het boekje - God zij dank - de vruchten afgeworpen waarvoor het geschreven is.

Op school had dit de aandacht getrokken. Ze had dit namelijk ook besproken met de hulpverlener en die was geïnteresseerd om welke boeken het ging. 'Mogelijk dat

andere studenten die met gelijksoortige problemen rondlopen daar ook iets aan hebben,' werd erbij gezegd. Dus heeft hij nog enkele boekjes van me meegekregen om die te laten lezen.

Kort daarna werd hij min of meer op het matje geroepen. De vraag of hij misschien niet teveel hulpverlener was geworden, werd bij hem neergelegd. Want dit bakent men zorgvuldig af.

En verder werd er door zijn leidinggevende tegen hem gezegd: 'Ik wist niet dat je zo in de Heer was.' En dat op een christelijke school nota bene.

Dat was ook meteen de reactie van mijn vriend: 'We zitten hier toch op een christelijke school? Is het dan niet juist onze plicht de leerlingen met raad en daad bij te staan en daarbij ook gebruik te maken van het christelijk geloof?'

Daar is het zo'n beetje bij gebleven. Tenminste: voorlopig, want het lijkt erop dat de school hem kritisch blijft volgen of hij 'zijn boekje' misschien te buiten gaat.

In mijn ogen is dit één van de verzwakkende symptomen van deze tijd: dat men zo voorzichtig is om kleur te bekennen en eigenlijk niet voor de eigen identiteit durft uit te komen. Wat is de betekenis van 'christelijk' als het niet praktisch - en met hart en ziel! - toegepast mag worden om mensen te helpen?

Als die goede vriend van mij nu het geloof te pas en te onpas bij de leerlingen door de strot zou hebben geduwd, dan had de school natuurlijk recht van spreken gehad. Maar daar was absoluut geen sprake van. Het meisje voelde zich door hem gehoord en geholpen. Ze zag het leven weer zitten. Wat is er belangrijker dan dat?

Soms zijn mensen te bang om voor hun geloof uit te komen of openlijk een standpunt in te nemen. Deze politieke correctheid is ondermijnend voor de Geestkracht die God in ons gelegd heeft.

Een predikant die op zondag over Jezus preekt die boze geesten uitdrijft, maar op maandag iemand met stemmen in het hoofd en die glaasje heeft gedraaid blindelings doorstuurt naar de psychiater, doet in wezen hetzelfde. Is dat wat God van ons vraagt of dekt men zich daarmee in uit angst er zelf schade van te ondervinden?

Toen ik dit eens met een predikant had besproken en ik mijn ervaringen op het gebied van geestelijke bevrijding met hem gedeeld had, zei hij na afloop: 'Ik ben wel en niet blij met dit gesprek.'

Ik begreep wat hij bedoelde. Hij was blij om te horen dat wat in de Bijbel beschreven staat, ook vandaag nog voorkomt en dat God altijd dezelfde is gebleven. Maar minder blij werd hij bij de gedachte dat dit gesprek hem niet alleen ergens bewust van gemaakt had, maar dat hij nu ook de morele plicht had hier anders mee om te gaan. Zo'n gesprek kan je uit je comfortzone halen en het gevoel van verantwoordelijkheid in je wakkerroepen. En dat komt niet iedereen even goed uit.

Ik heb al eens eerder geschreven met als titel '*Johanneskracht: het tonen van je eigen unieke kleuren*'. (Goed Nieuwsbrief 48) Aan dit thema zijn deze voorbeelden sterk gerelateerd. In plaats van jezelf voortdurend in te dekken, voorzichtig te zijn en krampachtig rekening te houden met wat men ervan vindt, gaat het erom te doen waartoe je door de Geest van binnenuit aangezet wordt. Durven we die impuls werkelijk te volgen?

Het is niet erg - en zelfs heel wijs - om je woorden weloverwogen uit te spreken en je zo tot op bepaalde hoogte aan te passen aan de ander. Tenminste: zolang hiermee de kern van de boodschap geen geweld wordt aangedaan. We mogen niet met alle winden meewaaien. We moeten wel trouw aan onszelf en aan God blijven.

De Geest waait waarheen Hij wil. Het is aan ons Hem niet voor de voeten te lopen. Soms vraagt dit offers en dan gaat het erom: zijn we bereid die offers te brengen of niet?

Pater Amedeüs, ooit exorcist in dienst van de Katholieke Kerk, maar nooit echt serieus genomen door de meesten van zijn broeders en inmiddels al jaren geleden overleden, uitte felle kritiek op predikanten die bovennatuurlijke beïnvloeding ver van zich afschoven: 'Ze moeten gewoon allemaal het evangelie gaan lezen en zich serieus afvragen wat daar staat!'

Pater Amedeüs had gelijk. Het bovennatuurlijke wordt onder invloed van de moderne psychologie kapot gepsychologiseerd. Niet dat we de verworvenheden van de psychologie overboord moeten zetten, zeer zeker niet. Binnen de psychologie mist er echter een facet dat nog ontkend wordt. We moeten op een wijze manier gebruik maken van die inzichten en goed inschatten wanneer we ze moeten inzetten of wanneer juist niet. We moeten een standpunt innemen en niet bang zijn.

Natuurlijk komt er een tegenreactie van de wereld waarin we leven. We kunnen niet bevriend blijven met het wereldsysteem waarbinnen we ons bevinden en tegelijk God in vrijheid dienen. Jezus zei al: 'Heb de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is.' (1 Johannes 2: 15)

Zodra we het huidige wereldsysteem als leidraad nemen voor ons leven, zetten we Gods Geest aan de kant. Daarom moeten we er rekening mee houden dat zodra we kleur bekennen en de Geest de ruimte geven in ons leven, er zeker verzet uit dat wereldsysteem zal komen.

Het bekennen van kleur wil overigens niet zeggen dat je overal te pas en te onpas over het geloof begint. Want ook hierin is de unieke afstemming op de heilige Geest in je hart en het innerlijk luisteren naar de weg die God je probeert te wijzen onontbeerlijk. Belangrijk is het om je innerlijke antenne op God gericht te houden, zodat je de subtiele signalen leert op te pikken en die je zeggen wanneer je spreken of juist zwijgen moet. Want alleen op die manier kan de geestelijke boodschap verder gedragen worden naar de harten die hier voor openstaan, zoals het hart van die leerlinge. Gelukkig voelde mijn vriend precies aan wat er speelde en had hij de moed hier op in te springen. Hij liet zich leiden en handelde hiernaar. Daar is moed en vooral vertrouwen voor nodig.

Daarom: kijk eens rond in je directe omgeving en probeer vanbinnen te voelen of er iets van je gevraagd wordt door God.

Je leven zal erdoor verrijkt worden, want je werkt dan vanuit die natuurlijke stroom van de Geest mee aan het goddelijk verlossingsplan.

We moeten daarbij niet uit onze eigen beperkte bron putten, geen plannen op basis van ons eigen ik gaan maken, maar behalve de leiding, ook de kracht hiervoor ontvangen van God die door ons heen wil werken.

We zijn geroepen een kanaal te zijn voor Zijn liefde, ieder op zijn of haar eigen natuurlijke manier. Dan gaat het vanzelf stromen. Want het zout der aarde mag niet zijn kracht verliezen.

Aankondiging Themadag Spirituele weerbaarheid

Docent/Cursusleider: Roelof Tichelaar

Voor wie: Therapeuten

Programma:

Spiritualiteit heeft te maken met geluk. Veel mensen zijn in onze tijd krampachtig op zoek naar geluk. Maar wat is dat eigenlijk? En kun je het eigenlijk wel nastreven?

Spiritualiteit betekent ook: ten diepste jezelf kunnen zijn. Daarvoor is het nodig je eigen grenzen te (er)kennen en te stellen, zowel tegenover jezelf als tegenover anderen. Mag je dat van jezelf, durf je dat en beschik je ook over de vaardigheden dit in de dagelijkse praktijk toe te passen?

Daarna neemt Roelof je mee op reis in spirituele groei. Spirituele groei betekent onder andere dat deze grens zich gaandeweg gaat verleggen, zodat we ook onze geestelijke zintuigen weer gaan gebruiken. Aangezien ons bewustzijn uitreikt tot buiten ons stoffelijk lichaam, kunnen we als mens ook in aanraking komen met externe energieën en entiteiten.

- Hoe kun je dit herkennen en hoe kun je je hiertegen wapenen?
- Hoe ga je om met cliënten die dit in hun leven ervaren?

Vanuit de christelijke spiritualiteit wordt een aantal handvatten aangereikt om hier op een adequate manier mee om te gaan en cliënten ervan te bevrijden.

Christendom en spiritualiteit staan binnen de kerkelijke traditie nogal eens op gespannen voet met elkaar. Tijdens deze dag wordt zichtbaar en voelbaar dat het traditionele christendom in twintig eeuwen tijd belangrijke spirituele inzichten is kwijtgeraakt, maar dat die in onze tijd weer uiterst actueel zijn.

Middels beeld, geluid, voorbeelden en tips beloofd de dag een bron van inspiratie te zijn voor iedereen die zijn christelijke spiritualiteit wil verkennen en grenzen wil verleggen.

Datum: zaterdag 2-9-2017

Lestijden: 10.00 - 17.00 uur

Locatie: University College Utrecht (collegezaal)

Adres: Campusplein 1, 3584 ED Utrecht

Kosten: € 35,- (incl. certificaat)

Na deze dag ontvangt u het certificaat "Spirituele Weerbaarheid" per mail. Zorg er dus voor, dat u in de zaal uw gegevens vermeld op de presentielijst!

Inschrijven door betaling van €35,00 o.v.v. 'Dag CAM' + naam op bankrekening:

NL54 RABO 0127420223

Voor meer info: www.instituut-cam.nl

Inspiratie

“De lessen die vanuit ons tot je komen, zijn erop gericht om jullie te leren kijken vanuit God. En God bevindt zich in het centrum van alles.

Jullie mogen dus leren vanuit dat centrum naar de hele schepping te kijken. De wereld om jullie heen, jullie naasten, maar ook jezelf. Naar jezelf kijken vanuit God werpt een ander licht op jezelf.

Je bent waardevol, een geschenk aan de wereld. Dat is wat God tegen ieder mens wil zeggen. Gedraag je dan ook zo: als een geschenk aan de wereld.

Een geschenk aan de wereld wil zich uitschenken in de wereld, geven aan de wereld naar de wil van God. Daar is overgave voor nodig. Overgave, maar ook een kijken vanuit het centrum: het kijken vanuit God.

Je neemt de dingen waar zoals ze zijn in Zijn ogen. Dat betekent dat ieder oordeel wegvalt. In die zin is het een heel open kijken, een kijken met mildheid en liefde. Een kijken met volledige acceptatie. Denk erom: vanuit dat kijken krijgt alles een andere context, namelijk God zélf.

De stilte is er voor nodig om dit kijken geboren te laten worden.”

Gebed

*Lieve God,
Geef mij de wijsheid
om vanuit Uw Geest de wereld in te kijken.
Geef mij de moed om trouw te blijven aan U
en aan het diepste van mijzelf.
Help mij authentiek te zijn.
Laat mij ervan bewust zijn
dat de wereld geen macht heeft over mij.
Ik ben een kind van U
en U heeft mij alle vrijheid gegeven
om iets van Uw Geest aan deze wereld door te geven.
Geef mij de kracht, de wijsheid en de moed
dit in dankbaarheid en vertrouwen naar Uw wil te doen.
Amen.*